

Escola *La Sardana*

En aquest número de la revista, us oferim, dintre de la secció d'entrevistes, un reportatge diferent dels que habitualment hi podeu llegir. Si normalment hem entrevistat una sola persona, ara es tracta de tot un grup: els nens de l'escola La Sardana, representants dels diversos nivells. Amb la Cari, mestra, ens han rebut amb una gran cordialitat i ens han parlat de la seva escola. En les seves explicacions hem notat que l'escola els agrada i l'estimen. Els mestres han aconseguit que els nens s'hi trobin bé i que considerin l'escola com un lloc especialment agradable i valuós. Saben que tenen la sort de tenir una escola com aquesta. Nosaltres, visitants

d'una hora, també ens hi hem trobat bé i agraïm l'acollida que ens han fet.

¿Perquè La Sardana? El motiu que ens ha portat a demanar aquesta entrevista no és altre que la celebració, aquest any, del **40 aniversari** de la seva creació. 40 anys són molts anys, però els nens sempre tenen la mateixa edat i, en una escola, el temps sempre sembla començar. Els mestres saben bé que en cada moment comença el futur. La història, de tota manera, es va quedant en les parets, i sobretot en la memòria de les persones que s'han mogut entre elles, persones que han compartit la mateixa mirada cap endavant. Per això, perquè el que compta és l'avui obert al demà, parlarem poc del passat. L'associació **Som Sardana** va ser creada amb aquesta intenció: a fi que totes les persones que han estat a l'escola segueixin vinculades al seu dia a dia, col·laborant i donant suport a les diverses iniciatives, aportant el seu ajut voluntari; La Sardana, en definitiva, va sumant en el seu cercle tots els que la porten al cor.

Els nens ens expliquen algunes de les activitats que han dut a terme per celebrar tan important aniversari. Uns han fet entrevistes amb mestres ja jubilades, uns altres han elaborat un eix cronològic, comparant la trajectòria personal amb la de l'escola, i també han dibuixat el plànol de l'escola, i han fet fotos. Aquestes activitats van ser presentades a la biblioteca pública de Badia, on constitueixen el material d'una exposició commemorativa.

Quan preguntem pel **pla de patis**, la Cari demana als nens que ens ho expliquin. I és que en bona part han sigut ells els que han acordat, entre tots, com organitzar el temps d'esbarjo a fi d'evitar conflictes. Els jocs tenen una distribució per dies i grups; d'aquesta manera, tots poden jugar sense molestar els altres. A més, i això ens ha semblat una idea fantàstica, s'ha procurat diversificar les activitats, amb

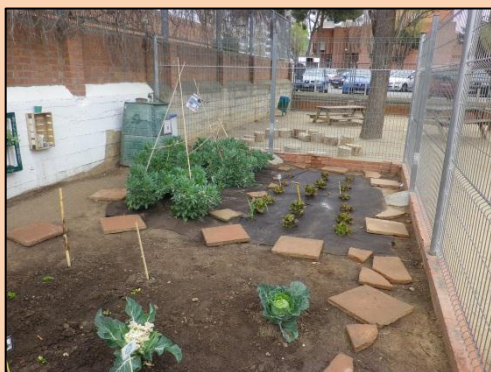
la incorporació de jocs clàssics (bitlles, xapes, bales), diferents dels massa habituals, i de tallers voluntaris, com **l'Hortimecres**, d'educació mediambiental.

La Sardana és actualment l'única **escola verda** de Badia. Això implica donar una especial importància als valors ecològics i despertar la consciència mediambiental entre els nens, als quals els són familiars conceptes com el de reciclatge i el de reutilització, que formen part de la vida quotidiana en l'escola. Diverses activitats estan orientades cap a aquest objectiu, com la realització de cartells sobre l'ús de l'energia o un concurs de jardineres (totes les aules en tenen). Els nens, amb una satisfacció que parla molt bé d'ells i de les seves mestres, ens en mostren algunes. També ens expliquen que la classe més ecològica obté un premi.

A l'escola La Sardana es treballen **la música i el teatre** dintre de l'horari lectiu. Aviat estrenaran l'obra teatral *La clínica dels embolics*. Respecte a la música, estan preparant un concert de *Ritme sabrosón* i la Cari recorda la participació en la trobada coral que amb el nom de

Cantània reuneix les veus de molts petits cantaires d'arreu de Catalunya. En acabar el curs, s'organitza un festival per a cada final de cicle.

Després de totes aquestes explicacions, arriba el moment d'anar a veure **el pati**. Ens hi esperen algunes sorpreses positives. La primera és comprovar la implicació dels pares. En la mesura que poden, acudeixen a l'escola per a realitzar tasques de manteniment creatiu. Ens ensenyen una cuineta que ha construït un pare, una joguina molt ben feta que serà col·locada al pati, com també una balança adaptada a

l'ús dels més petits. Ens sorprèn també trobar una mare decorant el pati interior. No podem evitar fer comparacions desanimades amb el que passa als centres de Secundària.

La joia del pati és indubtablement **l'hort**. Ben cuidat i protegit, és el centre de moltes activitats educatives. Els nens no el veuen com una obligació avorrida, ja que acudir-hi és voluntari. Els productes que se'n obtenen són sortejats entre els que hi han treballat. Els nostres petits guies ens saben dir els noms de les hortalisses que hi ha ara plantades: cebes, cols, mongetes... Realment, fa goig. La Cari ens convida

a olorar les plantes aromàtiques, ben col·locades en unes lleixes artesanals. En aquest hortet es poden aprendre moltes coses de la naturalesa, és a dir moltes coses de la vida.

Hem de marxar; les hores, a l'escola La Sardana, no s'aturen. Unes hores animades per moltes més activitats de les que aquí us expliquem. Per això, us recomanem la visita de la seva pàgina a Internet, i dels blocs vinculats. Agraïm la bona acollida que ens han dispensat i desitgem sincerament que totes les il·lusions que aquí són portades a la pràctica segueixin per molts anys millorant el present de la nostra ciutat.